

[Elna Munch.]

Hospitalet skal bruges ikke alene til Hæren, men ogsaa til Flaaden. Saa jeg synes, at de Vittigheder paa det Punkt kunde indstilles. Forholdene har udviklet sig saaledes, at Byen er vokset i disse Aar, og der er derfor Trang til mere og mere Hospitalsplads, hvorimod de militære Styrker stadig indskrænkes og forhaabentlig vil blive ved at indskrænkes; derfor er der for dem Trang til mindre og mindre Hospitalsplads.

Den højtærede Forsvarsminister og Venstres ærede Ordfører sagde, at vi var gaaet let hen over Spørgsmaalet om Plads til Invaliderne. Jeg vil gerne dertil sige, at hvis Rigshospitalet fik udleveret det nye Militærhospital, vilde der jo ikke være Tvivl om, at der maatte kunne skaffes Plads dér til Invaliderne, de kunde lige saa godt henføres dertil som til et militært Hospital og maaske rimeligere.

Med Hensyn til Byggeomkostningerne ved Udvidelsen, som den højtærede Minister kom ind paa, er der af Flertallet i Udvalget slet intet bevist om, at de vil blive saa store, det er et rent Skøn, og der er ikke Spor af Holdepunkt for, at de vil blive saa store. I hvert Fald, de to Mindretal, som man ikke saadan helt kan foragte og se bort fra, er af den Anskuelse, at man ikke tilnærmelsesvis behøver disse Udgifter.

Den højtærede Minister var inde paa, at Rigshospitalet muligvis kunde benytte Marinehospitalet. Det har jo været under Overvejelse, men Rigshospitalet har afvist det som fuldkommen umuligt. Rigshospitalet er først og fremmest en Undervisningsanstalt, og man kan ikke have Undervisningen splittet paa den Maade, at man har et Hospital i en helt anden Del af Byen.

Det glæder mig, at Ministeren nu indrømmer, at der er for megen Plads paa Epidemihospitalet, for han har netop sagt i Dag, at det kunde godt være, at Rigshospitalet kunde faa et Par Pavilloner derfra, og det tyder jo paa, at Sundhedsministeren er klar over, at der i Virkeligheden er rigelig Plads ude paa Epidemihospitalet.

Naar Ministeren ellers er saa glad ved Flertalsindstillingen, vil jeg gerne minde ham om, at Flertallet udtrykkelig erklærer, at hvis man overdrager det nye Militærhospital til Hæren og Flaaden, maa man samtidig sørge for, at Rigshospitalet faar de nødvendige Nybygninger paa det rektangulære Areal bag Rigshospitalet, og man mener, at der dertil vil medgaa 2 Mill. Kr. Jeg forstaar, at

Ministeren var af den Anskuelse, at man ikke skulde indlade sig paa disse Udgifter i Øjeblikket, men at man altsaa nu skal overlade Rigshospitalet et Par Pavilloner paa Epidemihospitalet. Jeg tror, at Rigshospitalet vil blive overmaade glad, hvis Ministeren vil foreslaa en saadan Ordning.

Den højtærede Minister sagde, at jeg saa paa Københavns Kommunes Fordel. Nu vil jeg sige, at Københavns Kommune har i en meget lang Række Aar baaret en stor Byrde for Staten, ved at den har paataget sig Undervisningen i Sindssygdomme. Der vilde da ikke være noget urimeligt i, om man nu fra Statens Side aflastede Københavns Kommune paa den Maade, der her har været Tale om.

Den højtærede Sundhedsminister erklærede, at man maatte huske paa, at Epidemier kommer i Perioder. Men dertil er at sige, at man kan ikke dække sig permanent overfor Epidemier. Tænk, hvad man skulde have haft af Hospitalsplads her i København, hvis man virkelig skulde have været normalt forsynet overfor den store Influenzaepidemi, som vi havde for nogle Aar siden! Man lempede sig den Gang og sørgede paa bedste Maade for Patienterne; og det lykkedes at gøre et fortrinligt Arbejde. Efter det Forslag, jeg tænker mig, vilde der ikke være en Smule mindre Hospitalsplads i København end efter den højtærede Ministers Forslag. Det er jo ikke Meningen at anvende det nye Hospital til andet end Hospital, og skulde der endelig udbryde en Epidemi i Hæren, vilde selvfølgelig de civile Hospitaler midlertidigt staa aabne for en Anbringelse af Hærens Patienter; det er der aldeles ikke Tvivl om.

Den højtærede Sundhedsminister kom derefter ind paa en Udtalelse om, at Sindsygepatienter godt kunde behandles i Hjemmene, naar Lægerne var tilstrækkelig kyndige, men det var de ikke. Jeg skal ikke udtale mig om denne Bemærkning af den højtærede Minister; men i alt Fald tror jeg nu ikke, man gør rigtigt i i alt for høj Grad at behandle Sindsygepatienter i Hjemmene. For øvrigt kom den højtærede Minister jo ogsaa til det Resultat, at der burde oprettes en Afdeling for sindsyge paa Rigshospitalet. Men samtidig tiltræder Sundhedsministeren Forsvarsministerens Forslag, og da de to Ting strider imod hinanden, ved jeg ikke, hvordan man skal forlige de to Standpunkter. Det kunde ogsaa have været af Interesse at høre, hvilken Mening den tredie Minister, der er